

23. januar 2015

FM 2015/124

I medfør af § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat.

Forslag til forespørgselsdebat om hvorledes, det kan fremmes, at den information råstofselskaber lader tilgå offentligheden og borgerne om deres projekter særligt i projekternes undersøgelsesfase fremstår afbalanceret i forhold til det konkrete projekts mulige fordele og ulemper.

(Medlem af Inatsisartut Kalistat Lund, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse

Råstofselskaberne er hér i landet alene med det formål at tjene penge. Derfor har vores generation et særligt ansvar for de kommende generationers tilværelse og livsvilkår.

I betragtning af de ganske få erfaringer vi har på råstofområdet i Grønland og med vores nuværende kendskab til andre landes erfaringer er det min opfattelse, at det er nødvendigt kontinuerligt at videreudvikle vores rammelovgivning på dette område.

Der er efter min mening et udtalt behov for, at de borgermøder der arrangeres af selskaberne med oplysning og information for øje, altid og hver gang bør ledes af uafhængig instans.

Ganske få erfaringer med borgermøder og lignende arrangementer har efter min mening indtil nu vist, at der i dag er alt for store muligheder for ensidige informationskampanjer til fordel for egne interesser og for at skaffe sympatisører til projekterne. Udgangspunktet bør retteligt være uafhængig informationsformidling, hvor borgernes adgang til og muligheder for egen frie meningsdannelse til en given sag tilgodeses.

Med udgangspunkt i de konsekvenser, der kan følge med råstofudvindingen danner borgerne deres egne forskellige holdninger til råstofprojekterne, hvilket ikke er nogen hemmelighed og som vi eksempelvis også har set det i forhold til uranspørgsmålet.

Det er min opfattelse at den nugældende lovgivning på området giver råstofselskaberne gode muligheder for at påvirke befolkningens meningsdannelse omkring projekterne og derigennem fremme egne økonomiske interesser og til at selskaberne kan skaffe sig sympatisører. Dette kan ske når som helst, eksempelvis via de såkaldte informations- og borgermøder, sponsordonationer til fodboldhold og gennem andre lignende tiltag.

Pengedonationer er naturligvis kærkomne for modtagerne, men metoden er uskøn og dette bør der principielt sættes begrænsninger for. Når det drejer sig om i hvilken stand eget land skal afleveres til de kommende generationers brug, bør det ikke være tilladt at give penge-donationer for at fremme en sag særligt ikke under et råstofsprojekts undersøgelsesfase, idet sådanne forhold bør overlades til folks sunde fornuft og omtanke.

Da vi har kendskab til og har hørt om at råstofbranchen i andre dele af verden, til tider kan være omgærdet af megen korrupsion og uærlighed, er det mit håb at vi ikke blot efterligner hvordan man tackler sådanne ting i andre lande, men at vi med tiden finder egne løsninger som er tilpasset Grønland.